

دختر کوبانی!

حسن حسام

در نگاه آهوانه ات
آئینه
آب می شود
و دیوار شب
خراب می شود
آنگاه که عشق و آزادی
به چون گیسوان تو
شکن
در شکن
گره می خورند

*

در خامشای شب
برمی خیزی
خواب آلود
گیسوان را می بافی
قطار فشنگ حمایل دوشت
بند پوتین
سفت می کنی
چشم می چرخانی
و گوش می خوابانی
هشیاری
و بیداری
نیمی
ز عشق
لبالب
نیمی
ز کینه

سرشاری

*

هر سایه می‌تواند
مردی باشد بی‌چهره
بچون قصابی

خیره

با چنگالی

خونین

و ایمانی

تیره

پس؛

صدای سقوط برگ را هم

باید شنید

و تو

می‌شنوی

رهوار و سرشار،

پاورچین

پاورچین

از سنگری

به سنگر دیگر

پای می‌کشی

تا جهان پیر

در رنگین کمان رؤیایت

جوان و تازه شود

اینجا؛

در این خرابآد

دربرابر بی‌دادی

که چون طوفان

زمین را می‌درد

خانه را می‌برد

تا داعشی بزاید،

پاسدار عشقی تو

هوای تازه مایی

*

در چارگوشه زمانه‌ی تاریک
در این جهنم سوداگری

و رسوایی

در قتل‌عام زیبایی
کودکانت

هزار هزار

له می‌شوند

با بمب و توپ خانه و خواری

گرسنگی و بیماری

از شمال و از جنوب

مغرب و مشرق

در قند هارو دهلی و نیجر

در اصفهان و سقزو تبریز

در غزه و دیاله و شامات

در نینوا و موصل و تکریت

در چادرهای بی‌شمار

مردم آواره

در خون و خوف و گنداب

در سنگرهای بی سلاح عین العرب...

آهای ی ی

دختر کوبانی!

نماد جنگیدن

به چنگ و باد ندان

برای آزادی

و داد و آبادی!

پاریس

۲۰۱۴/۱۰/۲۳